

ОТКРИВАНЕ НА ОГЖНЯ.

Огжнът е така потребен за човека, както хлъба и водата.

И в топлите страни не може да се помине без огжн. Без него човек нема как да си свари и изпече храна.

Днес вжв всека къща се кладе огжн. Зиме с него топлим стаите си. С огжн се карат железници, пароходи, фабрики. На огжн се топят рудите. Железото и др. метали се обработват като се нагреят.

Било е време, когато хората не съз знаели, що е огжн и не си служили с него. Тогава всички хора съз били диви.

Диваците яли сурова храна и мръзтели от студ.

Случайно те открили огжня и почнали да си служат с него.

Гръмотевиците често запалвали голями сухи дървета. В лошо и студено време, щом диваците забележели да пламти буен огжн, събирали се около него да греят вкоченясалите си членове. Но скоро огжня изгасвал и нещастните диваци оставали пак да мръзнат. Те не знаели как да запазят огжня и как да го поддържат. На това се научили много късно.

Отпосле диваците се научили да си служат с огжня, да печат на него месо, риба, плодове. Яйцата заравяли в горещата пепел.

Отначало не знаели да варят вода, защото не мали съдове. Но скоро и на това се научили. Изкопавали край огжня трапове и ги напълняли с вода. Пускали в траповете нагорещени камани и водата възвирала.

Скоро се научили да си правят глинени съдове и да ги печат на огжн.

Почнали да правят пещи под земята и в тях да печат храната си.

И така постепенно хората свикнали с огжня и с неговото употребление.

Д. Ч.